

Continua l'impacte de la pandèmia en les víctimes de violència masclista

El confinament derivat de la pandèmia de la Covid-19 va aturar el món el 2020, almenys la part “visible” del món, aquella que exposen els mitjans de comunicació i les xarxes, i a la que tothom hi té accés. La part invisible però, la de portes endins, no es va aturar i va esdevenir si cap, molt més invisible.

La situació de les dones i els/les infants víctimes de violència masclista durant el confinament es potser, una de les conseqüències més dramàtiques de la pandèmia. Les dades de la nota anual de violència masclista de l'Observatori Comarcal del Baix Llobregat publicada recentment, així ho corroboren.

2020 ha estat l'any amb més trucades rebudes a la línia 900 900 120, i el major volum de trucades es va concentrar de març a juny, gran part d'aquest període en confinament domiciliari, el que demostra que aquest confinament ha provocat més situacions de violència masclista, al haver-hi més convivència forçada entre agressor i víctima.

Les denúncies per violència masclista van disminuir un 10%, el que per desgràcia, no suposa que s'hagi donat menys violència, sinó que les dones no l'han denunciat en la mateixa mesura. Alguns dels motius principals que podrien explicar aquest fet estan directament relacionats amb la precarietat de les dones en el mercat de treball: més atur, més temporalitat i menys cobertura de les prestacions, van directament lligats a un augment de la dependència econòmica de les seves parelles, i per tant, de la impossibilitat de denunciar la violència masclista.

D'altra banda, el percentatge d'ordres de protecció adoptades s'ha incrementat lleugerament respecte l'any anterior, i les atencions als serveis d'informació i atenció a les dones han augmentat més d'un 30%, no així les dones ateses, que han disminuït un 6%. Tot plegat dibuixa un escenari on els casos de violència masclista s'han detectat i s'han denunciat menys, però on el nivell de violència i el risc per a les víctimes ha augmentat considerablement.

En àmbit judicial, el sobreseïment provisional continua sent la forma de terminació més freqüent de les denúncies per violència masclista, un 46% dels casos, i junt amb l'elevació a l'òrgan competent, que es dona en un 30% dels casos, configuren una realitat judicial que permet en molts casos als agressors, ser absolts per manca de proves. Aquest fet fa que les víctimes vegin cada vegada menys els òrgans judicials com la solució a la violència que pateixen. Es un clar exemple de violència institucional, reconeguda recentment a nivell legislatiu com a violència masclista, i que hauria de ser prioritat absoluta de les institucions.

Des del Consell de les Dones del Baix Llobregat creiem que 2020 ha posat de manifest les conseqüències del confinament domiciliari per a les víctimes de violència masclista, l'especial afectació a les dones de la crisi econòmica i social derivada de la Covid-19, que ha generat més dependència respecte els seus agressors, i la manca de resposta àgil i eficaç per part de la justícia.

Les dades de nou, són un reflex de la realitat, i la realitat es tossuda i es diu patriarcat. Només la responsabilitat col·lectiva acabarà amb la violència masclista, només la implicació i compromís de totes i cadascú de nosaltres.